

[Alfred Jensen.]

og regeringens opgave at finde frem til en løsning, der sikrer opfyldelse af befolkningens ønsker, specielt den del af befolkningen, der har små indkomster.

Jeg er altså ikke i stand til at afgøre, om de synspunkter, jeg har ført frem, bekræftes af de oplysninger, udvalget har modtaget, eller ej, og under de omstændigheder har vi ikke været i stand til at udtrykke vore synspunkter på dette område i forslags form. Det kan naturligvis være behageligt for visse her i salen, al den stund de så ikke behøver at argumentere derimod, ej heller at stemme derimod. Men vi mener alligevel, det er en fejl, at tingets medlemmer ikke har sådanne muligheder, og derfor vil jeg gerne understrege, hvad jeg tidligere har sagt, at det er nødvendigt, at tinget får det materiale, som udvalgene kommer i besiddelse af, til lettelse af arbejdet og til at gøre virkningerne af de paragraffer, man sysler med, overskuelige.

Jeg var også utilfreds med, at man droppede erhvervsskatten. Jeg finder det urimeligt, at personer, der tjener store indkomster i en centralkommune, som man kalder det, kan flytte ud i et skattely og overlade sociale byrder til centralkommunens befolkning. Jeg kritiserede, at man ikke havde været opmærksom på denne omstændighed. Nu ser jeg af ændringsforslagene, at man vil råde bod derpå, men jeg bemærkede, at udvalgets ordfører sagde, at man håbede at komme bort fra erhvervsskatten. Jeg skulle ikke have noget imod, at man kom bort fra erhvervsskatten, hvis man kunne nå frem til en fornuftig løsning af problemerne i centralkommunerne og de forstadskommuner, der her er tale om, men jeg mener ikke, at man kan komme frem til en sådan løsning, medmindre man lægger kommunerne sammen og gør dem til en enhed, i det mindste i skattemæssig henseende. Jeg ved meget vel, at det støder på modstand både det ene og det andet sted, men det kan ikke være rigtigt at lade nogle slippe billigere i skat, fordi de har arbejde og befordringsmidler, som gør det muligt for dem at flytte uden for den kommune, som har de store udgifter til klaring af de trafikale og sociale problemer.

Jeg har set på de ændringer, der er foreslået. Vi har ikke noget imod dem, men

de indeholder ikke nogen løsning af problemerne, og jeg ser ej heller, at de forstadskommuner, her er tale om, får den håndsrækning, som de har brug for. Jeg føler mig ikke overbevist om, at de har fået en håndsrækning. Havde materialet foreligget, kunne jeg have studeret det, så havde jeg måske haft større indsigt i det.

Det forekommer mig at være temmelig afgørende, at man hjælper de pågældende kommuner. Jeg har rejst spørgsmålet ved behandlingen af lejeloven og boligstøtteloven og gjort opmærksom på, at disse kommuner fik vanskeligere vilkår at administrere under. Der er også fra tingets talerstol gjort opmærksom på, at en hel del af omegnskommunerne på grund af de byrder af social art, de havde pådraget sig ved at yde huslejetilskud til familier med 2 børn, var nødsaget til at foretage temmelig store skatteforhøjelser.

Jeg har forstået, at den foreslåede ændring i fordelingen af forlystelsesskattens provenu skulle hjælpe kommunerne, men jeg er ikke i stand til at afgøre, om det vil betyde nogen lettelse for alle forstadskommuner. Jeg vil tro, at der er kommuner af den art, hvor forlystelsesskatten og filmsafgiften betyder såre lidt. Jeg tror også, der er kommuner, hvor der ikke vil komme en rød øre ind som følge af den ændring, man har foreslået angående forlystelsesskatten. Det er dog temmelig væsentlige problemer, som man må være opmærksom på, og vi mener, at man må søge frem til en fornuftig løsning af dem.

Jeg frygter for, at en lang række af de kommuner, der her er tale om, vil komme til at stå i den situation, at de må forøge skatteudskrivningen på en sådan måde, at der vil blive et temmelig stærkt stigende skattetryk på personer med små indkomster, og det forekommer os ikke rimeligt, at man letter erhvervsskatten for de store indkomster — det er jo det, der sker — og så lader alle andre bidrage til at betale omkostningerne, de afløsningssummer, der skal betales til centralkommunerne. Vi har naturligvis ikke noget imod de foreslåede forhøjelser fra 4 000 kr. til 10 000 kr. og fra sygekasseindtægtsgrænsen op til 20 000 kr.; det siger sig selv. Det er imidlertid klart, at under disse omstændigheder har det ikke været muligt for os at præcisere vore syns-